

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno diplomanta:	Michal Tomáš
Téma diplomové práce:	Ochranářská ustanovení občanskoprávní povahy v obchodních závazkových vztazích
Rozsah:	52 stran vlastního textu (počet znaků cca 95 tis., včetně poznámek pod čarou)
Datum odevzdání práce:	1. září 2011

Aktuálnost a náročnost práce (teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování, použité metody).

Zvolené téma považuji za velmi aktuální, neboť souvisí s rozštěpením právního režimu u těch obchodních závazkových vztahů, kde jednou ze smluvních stran je nepodnikatel. Dané téma je odbornou literaturou reflektováno, rovněž se k němu vztahuje několik soudních rozhodnutí. Nicméně s ohledem na rozdílnost v názlehu na interpretaci § 262 odst. 4 obchodního zákoníku mezi soudy a doktrínou a dále pro nutnost zohlednit při zkoumání tohoto tématu evropské právo a DFCR považuji dané téma za středně těžké pro zpracování.

Hodnocení práce

1) splnění cíle práce

Jak diplomant uvádí v úvodu své práce, jejím cílem je především interpretace § 262 odst. 4 obchodního zákoníku, a to jak z hlediska osobní, tak i z hlediska věcné působnosti tohoto zákonného ustanovení s provázáním na evropské právo. Evropské rovině se diplomant věnuje jen potud, že popisuje vývoj ochrany spotřebitele v evropském právu, rozhodně konkrétněji s jednotlivými prameny na úrovni evropského práva ve vztahu k § 262 odst. 4 obchodního zákoníku nepracuje.

2) samostatnost při zpracování tématu

Práce je vypracována vcelku samostatně, místy má však popisný či kompilační charakter.

3) logická stavba práce

K první části práce věnované vývoji ochranářských ustanovení v českém a evropském právu a interpretaci § 262 odst. 4 obchodního zákoníku nelze mít v obecné rovině z pohledu jejího zaměření připomínky. Druhá část práce věnovaná otázce, zda § 517 odst. 2 občanského zákoníku je kogentní či dispozitivní, souvisí se zvoleným tématem jen okrajově a velmi nepřímě. Diplomant se zkoumáním této otázky zabývá na úkor jiných otázek mnohem úžeji souvisejících se zvoleným tématem (diplomant např. vůbec neřeší, na jaké případy dopadá poslední věta § 262 odst. 4 obchodního zákoníku).

Pokud jde o jednotlivé kapitoly, otázky, kterým se diplomant věnuje, jsou uměle rozdělovány do samostatných kapitol, ač mohly být pojaty pouze v kapitole jedné (např. kapitoly 2.1.1 až 2.1.3). Důvod k tomuto přístupu diplomanta lze nejspíše hledat ve snaze splnit formální požadavek na rozsah práce 50ti stran textu, neboť plná pětina stran vlastního textu zabírá méně než 1/3 stránky. Struktura práce tak není příliš vyhovující.

4) hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)

Diplomant se seznámil s částí dostupné literatury a judikatury, jejich závěry ke zvolenému tématu utřídil a místy opatřil i vlastními stanovisky. Až na pár výjimek (např. otázka osobní působnosti

§ 262 odst. 4 obchodního zákoníku) nepouští se do hlubší argumentace a kritického rozboru předestřených názorů jak soudů, tak jiných autorů.

Dovolím si pár konkrétnějších poznámek k práci. Diplomantovo tvrzení o dopadu na všechny smluvní typy na str. 17 je nepřesné, neboť nejde jen o smluvní typy, ale i o inominátní smlouvy. Na závěr kapitoly 2.2 postrádám alespoň příkladmo výčet těch ustanovení občanského zákoníku, která diplomant považuje za určená k ochraně spotřebitele, a tudíž za aplikovatelné prostřednictvím § 262 odst. 4 obchodního zákoníku, stejně tak i obdobný výčet ustanovení, která by na první pohled mohla jevit zdání, že je nutno je aplikovat, ale podle tohoto diplomantova závěru, aplikována být nemohou. Jak již bylo uvedeno výše, třetí kapitola věnovaná odpovědnosti za porušení povinností se vůbec nevztahuje k tomu, na jaké všechny případy má být poslední věta ustanovení § 262 odst. 4 obchodního zákoníku aplikována (odpovědnost za škodu, odpovědnost za prodlení, smluvní pokuta, promlčení?), ale je věnována jen otázce smluvních úroků v občanskoprávních vztazích. Nesprávné je tvrzení na str. 37, že občanskoprávní odpovědnost je přísnější než obchodněprávní odpovědnost.

5) práce s literaturou

Literatura není zcela reprezentativní; diplomant nečerpá ze žádných zahraničních pramenů. Diplomant cituje v zásadě způsobem ve vědecké práci obvyklým, ale u kolektivních děl neuvádí jméno autora konkrétní pasáže, byť je známo (Beckův komentář k obchodnímu právu - poznámka pod čarou č. 1). Ani judikaturu nevytěžil diplomant dostatečným způsobem, když svou pozornost zaměřil zejména na dvě rozhodnutí Nejvyššího soudu.

Poznámky pod čarou netradičně diplomant používá k plné citaci zákonných ustanovení (poznámka pod čarou č. 2) nebo ke zcela přesné a zcela zbytečné citaci plných názvů zákonných předpisů (např. poznámky pod čarou č. 48, 51 a 53). Opět se nelze zbavit dojmu, že jediným smyslem tohoto přístupu je naplnit požadovaný rozsah práce, tentokrát pokud jde o počet znaků.

6) jazyková a stylistická úroveň

Stylistická úroveň práce je na celkem dobré úrovni, kvalita vyjadřování rovněž. Práce obsahuje ale množství gramatických chyb, resp. překlepů.

7) úprava práce (text, grafy, tabulky)

Úprava práce je standardní.

Otázky k zodpovězení při obhajobě

Diplomantovi předkládám k zamyšlení pro ústní obhajobu tuto otázku:

V jakých konkrétních případech bude podle poslední věty § 262 odst. 4 obchodního zákoníku použit občanský zákoník?

Závěrečné hodnocení

Předloženou práci považuji za slabou, přesto ještě způsobilou pro ústní obhajobu. Předběžně navrhuji diplomovou práci ohodnotit klasifikačním stupněm v případě úspěšného průběhu ústní obhajoby dobře.

V Praze dne. 12. září 2011

JUDr. Kateřina Eichlerová, Ph.D.

vedoucí diplomové práce